

Elektroljus

så nära är dagen
där tippien rullas samman
där giftet lämnas bakom
där med, blir nytt och annorlunda
och jag är inte rädd
bara ganska skräckslagen
men jag stillnar mitt blod
ty jag vet att jag bland allt
kommer att packa
den vävda själens filt
av allt som skett och varit
en filt av ett liv
så varligt fållat

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten